

ressò mont-roigenc

CARTA A UN COL·LABORADOR EN LA “HISTÒRIA” (de Riba i Mestre)

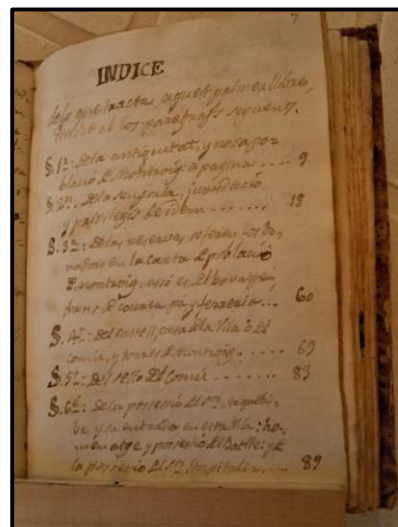
Josep Munté i Vilà i Addenda de Miquel Anguera, “Beatet”

25-07-2018

“Tens tota la raó. Es clar que un homenatge a Francesc Riba i Mestre, un gran mont-roigenc del segle XIX, com representa la publicació del seu manuscrit, ens hagi colpit pregonament. No en va, després d’estudiar la seva vida i la seva obra, vam contribuir que se l’honorés dedicant-li un carrer de la població. Com si fos ara que lletrejàvem el seu nom al Sr. Alcalde, abans d’incloure’l al nomenclàtor del poble. Així i tot, encara no comprenem com s’hagi pogut canviar el títol del manuscrit, que tant ell havia insistit que es denominava “Relació de notícies antigas y modernas... de la vila de Mont-roig”. Però han passat més dels 80 anys perquè els descendents d’un autor puguin pintar gran cosa i no sabem si el Sr. Lluís Riba, descendent directe i procurador –traspasat fa nou mesos- es mostraria contrariat amb el canvi. Creiem que sí. (I això ho diem també per la Sra. Conxita, la seva germana, que ens encarregà el contacte amb l’Ajuntament, però sembla que el ‘*consummatum*’ és ja un fet...).

Avui, a més de la persistent insistència de l’autor parlant de la Relació, es conserva un MS coetani, copiat per un íntim amic de l’autor com era Francesc Pascual Anguera, i que posseeix la família de J.B.A., on consta aquest mateix títol (vegeu fotocòpia amb el nom dibuixat). O sigui, dir Història de Mont-roig, canviar el nom, d’allò que l’autor en digué una altra cosa, és inflar el globus, perquè voli i impressioni a la concurrència, ja que la història de Mont-roig no són aquests escassos tres segles i mig de notícies que l’autor va posar una rera l’altra, sense poder-ne fer la crítica ni poder-les contrastar, senzillament perquè l’època era una altra, li mancaven els mitjans i la manera de fer història era diferent. L’arxiu municipal va ésser expoliat al segle XV, com després ho seria al XX. Si alguna vegada arriba als orígens és gràcies al que diríem ”dossiers” dels plets que existien encara i posseeixen els pobles pledejants. La història de Mont-roig jau en aquesta riquíssima documentació que hi ha a Tarragona, són aquests 135 lligalls (grans carpetes), que ocupaven tot un armari, existent encara a l’Arxiu Arxidiocesà (sense oblidar els arxius Capitulars i de Protocols). Quant a això, de l’entrevista que Mn. Rubió, el Sr. Alcalde i jo mateix tinguérem amb el Dr. Pont, l’arquebisbe no en sortí cap determinació positiva. Això, tanmateix, és un simple problema d’autoritacions i fotocòpies que estem a punt de solucionar.

Quan l'amic, l'Albert Manent, de la Generalitat, que ha estat la peça clau per a la concessió de l'ajut econòmic (dubtem que arribi a representar un 10%), s'assabenti que el llibre es publica gràcies al meu plec de fotocòpies del manuscrit que era a l'ajuntament, es quedarà meravellat. Però, jo, amic col·laborador, no en sabia res ni, per tant, te'n podia informar. L'Ajuntament, o l'anomenada Conselleria de Cultura, entre la

mort de Lluís Riba (+ març del 82) i les eleccions municipals que són al caure, amb la desfeta de l'antic partit del govern, ha estat molt ocupat a córrer i segurament que no ha pogut avisar-nos. Es lluny de l'època que, gracies a nosaltres aconseguia la sardana de Mont-roig de l'amic Gil Membrado (pregunteu-li a ell mateix qui la va aconseguir per al poble, si fins i tot en va fer una per a la nostra filla) o que aconseguíem l'entusiasme de Joan Miró, el fill il·lustre, o de tants d'altres de

col·laboradors de molt prestigi. Amb molt de gust els ho regalem tot, com ara les hores i les despeses fetes, i, també, el MS que tenen i que no saben qui va fer ni quan ens va costar. Però, diem encara que, pel poble, nosaltres continuem...”

J. Munté i Vilà (1933-2018)

Addenda

L'article anterior del Josep, fou publicat a **Ressò mont-roigenc** núm. 3, IV trimestre de l'any 1982. És el nostre petit homenatge al mont-roigenc amic i col·laborador de la nostra revista, desaparegut el proppassat 10 de juliol. Aquest article explica, a bastament, el seu enuig (i el de molts altres, entre els quals m'hi compto) en no ser respectat el títol del manuscrit de Francesc Riba i Mestre sobre notícies antigues i modernes de Mont-roig que, personalment, havia copiat a partir de 1814 i que va titular: **“Relacio de noticias utils y curiosas, antigas y modernas de la vila de Montroig del Camp y Arquebisbat de Tarragona. Dividida ab sis llibres”**.

L'any 1983 aquest manuscrit de Riba i Mestre (no Mestres com està escrit al llibre) va aparèixer publicat pel Centre d'Estudis de la Comarca de Reus i l'Ajuntament de Mont-roig, amb el títol de “Història de Mont-roig”, obviant el títol que el seu autor li havia posat. Tots sabem que un llibre sobre història és una tasca ingent que precisa de molt de temps, personal qualificat, recerca en arxius, consultes, entrevistes i un llarg etcètera. Mai serà, només, agafar un manuscrit i publicar-lo després d'alguns retocs, correccions i poca cosa més (que és el que es va fer aleshores, segons em van explicar en Pere Anguera, gran historiador reusenc i amic (a.c.s) i el malaguanyat Josep Munté i Vilà).

En Riba i Mestre sabia perfectament que el que ell havia copiat només cobria uns escassos tres segles i mig i que la història de Mont-roig era (i és) molt més llarga i àmplia. D'aquí el títol que Riba i Mestre posà al seu manuscrit, sense la pretensió que fos publicat amb el títol de “Història de Mont-roig” per la qual cosa no podem entendre el per què els responsables de la publicació de l'esmentat manuscrit (Alcaldia i regidoria de Cultura) li van canviar el títol que en Riba i Mestre havia posat al seu treball. Ai, si en Riba i Mestre aixequés el cap!.

Tampoc hagués estat de més que, el 1983, any de la seva publicació, l'Ajuntament de Mont-roig hagués agraït públicament la gran tasca d'en Josep Munté i Vilà en la publicació del llibre de Riba i Mestre i, especialment, en aconseguir per a Mont-roig la preciosa sardana "Mont-roig del Camp" del gran mestre Tomàs Gil i Membrado en motiu del VIII Centenari de la nostra Carta de Població, el 1980. També se li podia haver preguntat al Josep, si més no, quant de temps i diners havia esmerçat en tots aquests temes culturals i, especialment, en aquesta "Història de Mont-roig" que, per cert, ja fa uns quants anys que es va exhaurir (mitjans de l'any 2011) i considerem que ja seria hora de fer-ne una altra edició. També es podria aprofitar per donar-li a aquest llibre el nom original que en Riba i Mestre li havia donat (títol suara esmentat en negreta) i una addenda per donar les gràcies al Josep Munté, perquè mai se li agrairà prou la ingent tasca que ha fet per Mont-roig, la seva cultura i el País. Crec sincerament que seria de justícia i prioritària aquesta despesa. D'altres publicacions (sense estar-hi en contra) podrien haver esperat un xic més. Gràcies Josep!!

Miquel Anguera, "Beatet"